

Hamzáné Mester Marianna emlékére

Dr. Karancsi Jánosné

1997 januárjában egy hideg, de napsütéses délelőttön egy gyönyörű fiatal nő jött be az ONIX Nyomdába, vállán csendesen pihent egy édes kisfiú. Amikor Mariannra gondolkok, mindig ez a kép villan fel bennem, az első találkozás emléke.

Az emlékeinket immár végleg zárójelbe tette az elmúlt napok tragédiája.

Keresem a szavakat, mit is írhatnék a mi drága Marianunkról, aki az elmúlt sok-sok év alatt munkatársból a családtagunk lett, a harcostársunk, a soha nem lankadó, tevékeny nyomdaigazgató, aki mindent tudott a nyomdánkról. A munkatársakkal és a megrendelőinkkel együtt lélegző, mindenkinek a gondolatát, igényeit leső és teljesítő szervező, irányító.

Marianna a nyomdamérnöki diploma megszerzése után az első szakmai lépéseket az Alföldi Nyomdában tette meg, ahol kezdettől fogva udvariasan, nagy szakmai hozzáértéssel foglalkozott a nyomda megrendelőivel.

Közben megszületett szemefénye, drága kisfia Krisztián, akit a munka mellett anyaoroszlánként óvott, nevelt és terelgette első kis lépéseit az életben.

Az ONIX Nyomdába a gyés időszaka után lépett be, és lett meghatározó szakmai irányító. Személyisége szeretetet, rendet, magas szakmai színvonalat garantált. Az együtt eltöltött majdnem húsz év alatt a kis ONIX Nyomdából Európában is egyre jobban ismert Pharma Print lett, a leaflet gyártás specialistája. Ennek az eredménynek az elérésében Marianna fáradhatatlan, kitarító munkája meghatározó jelentőségű.

Az új feladatok, új kihívások soha nem ijesztették meg, hanem a megoldás technikai, szakmai feltételeinek kialakítását a lehető leghamarabb kidolgozta, és üzemésítette a legbonyolultabban előállítható nyomdai termékeket.

A munkája során bámulatosan kialakította azt a korszerű vállalatirányítási rendszert, amely kiválóan támogatja a gyártást és az egész cég működését.

Munkája elismeréséül a Hess András-díjat, a nyomdászok rangos elismerését kapta meg.

Utolso szakmai útjára Düsseldorfba, a nagy európai nyomdász kiállításra utazott, megnézni merre tart a nyomdász világ. Szívta magába az információkat, arra készülve, hogy tovább lendítse a Pharma Print nyomdát a haladás útján.

A végállomást számára az osztrák A8 autópálya 51-es kilométerszelvénye jelentette,

ahol egy felfoghatatlan és feldolgozhatatlan bal esetben megállt a szíve, derékba tört a pályája.

Mi munkatársak nem tudjuk felfogni, hogy nem mosolyog ránk, nem oldja meg a napi ezer feladatot, és nem mondja többet azt, hogy „megoldom, megbeszelem, majd én leegyeztetem”.

Kívánjuk, hogy a jó Isten adjon megnyugvást a lelkének és gyógyírt a család mérhetetlen fájdalmára.

Mi a gyászoló ittmaradtak pedig figyeljünk jobban egymásra, azon dolgozzunk, hogy a feladatainkat több szeretettel és empátiával végezzük ebben az egyre sivárabb világban.